

HƏR ŞƏRİN BİR XEYİRI VAR

(Əfqan nağılı)

Arəblərin arasında çox müdrik və ədalətli bir insan yaşayırırdı. Onun məsləhətinə qulaq asanlar həmişə xeyir tapırdılar.

Bir dəfə həmin kişinin yaşadığı kənddə qəribə bir hadisə baş verdi. Bir gəcənin içində kəndin bütün itləri öldü. Adamlar həmin müdrik insanın yanına gəlib itlərin ölüyünü xəbər verdilər.

-Səbr edin, hər şey yaxşı olacaq, - deyə müdrik insan onları sakitləşdirir.

Növbəti gecə kəndin bütün banlayan xoruzları məhv oldu. Yenə də adamlar aqsaqqalın yanına gəlib həyəcanla bunu xəbər verdilər. Kişi onları sakitləşdirdi:

-Narahat olmayın, bu yaxşı əlamətdir.

-Təəccübüldür! - adamlar ciyinlərini çəkdilər. İtlər kəndimizi qoruyurdular. Xoruzlar səhərin açılmağını xəbər verirdilər. Onların bir gecədə ölməsində yaxşı nə var ki?

-Möczəli, gizli işlərdən ancaq Allah xəbərdardır, - müdrik insan dilləndi. – Biz

o qədər elmlı deyilik ki, hər şeydən başımız çıxsın.

Üçüncü gecə kəndin adamları tonqal yandırmaq istədilər. Ancaq nə qədər çalışdırlasa, məqsədlərinə nail ola bilmədilər. İnsanlar dua eləməyə başladılar. Dedilər ki, hər şey Allahın əlindədir. Bizim sıralı işlərdən başımız çıxmaz.

Elə bu vaxt amansız düşmən qoşunları hücum elədilər. Onlar kəndləri qarət etdilər, yandırdılar. Əsgərlər həmin kənddə yaxınlaşanda dayanıb öz aralarında məsləhətləşdilər. Dedilər ki, bu kənddə nə işıqlar yanmır, nə də itlər hürmür, nə də xoruzlar banlamır. Yəqin ki, bu kənddə heç kəs yaşamır. Kənd bomboş, evlər bomboşdur. Belə kənddə bizim nə işimiz var axı? Əsgərlər bu söhbətdən sonra geri qayıtdılar. Kənd isə hücumdan, qarətdən, yanğından xilas oldu. Sən demə, müdrik insan düz deyirmiş: "Hər şərədə bir xeyir var..."

